

Đàn bà

Tuần báo xuất - ban ngày thứ sáu

NAM THU 4 - 'SO 165 - 21 AOUT 1942

MỖI SỐ 0,13

Thư từ và ngân phiếu
xin gửi về

La Directrice du

TUẦN BÁO ĐÀN BÀ

76, WIÉLÉ - HANOI

BA THÁNG 1,60

SÁU THÁNG 3,00

MỘT NĂM 6,00

CHÍNH PHỦ GẤP ĐÔI

QUYỀN HƯỞNG GIA-TÀI CỦA NGƯỜI ĐÀN - BÀ VIỆT - NAM

Vấn-đề thừa-kế là một vấn-đề liên-can đến gia-đình cũng như đến cá-nhân; nó có tính cách luân-lý, luật-pháp và tôn-giáo. Vì thế nó rất quan trọng mà cũng rất phức-tạp, cho nên trong bài này chúng tôi không thể nói đến toàn thể vấn-đề đó, mà chỉ nói riêng về quyền hưởng gia-tài của người đàn bà Việt-Nam.

Người đàn bà Việt-Nam có quyền hưởng gia-tài

Theo luật Tây cũng như theo luật Ta: « chỉ có những người còn sống mà không bị tuyên cáo không xứng đáng thì mới được thừa kế mà thôi. Muốn được ăn thừa-kế thì khi khai phát việc thừa kế tất đã phải có người rồi » (Ne peuvent succéder que les personnes vivantes et non déclarées indignes. Pour succéder il faut nécessairement exister à l'instant de l'ouverture de la succession).

Nghĩa là muốn được hưởng gia tài, phải có đủ 3 điều kiện:

ĐÌNH CHÁNH

Số báo trước lẽ ra là số 164 thợ xếp nhầm là 163

Còn số 163 ra ngày 7 AOUT thợ xếp nhầm ra 7 JUILLET xin bạn đọc đình chánh giùm

T B Đ B

1.) Hiện đang sống khi được hưởng gia tài, hoặc ít ra là đã thành-thai khi khai phát việc thừa-kế và khi sinh ra được chết ngay (être conçu au moment de l'ouverture de la succession, et être né viable). Ví dụ một người vợ đang có thai thì chồng chết: tài sản của chồng để lại sẽ về đứa con còn ở trong bụng, nếu khi sinh ra nó sống được; nếu đứa bé sinh ra lại chết ngay, hoặc nếu người đàn-bà chưa có con thì gia tài người chồng sẽ về tay người khác (Tuy vậy, người vợ góa còn có nhiều quyền lợi, chúng tôi sẽ nói đến trong một số báo sau).

2.) Không bị mất quyền thừa kế (ne pas avoir été exhéredé). Vì nếu con hư, bố mẹ có thể làm giấy trước mặt quản-lý văn-khế (acte notarié) hoặc làm giấy do một viên-chức thị-thực (acte certifié) để truất quyền thừa kế của con: người con đã bị cha mẹ từ, sẽ không được hưởng gia-tài nữa.

3.) Không bị coi là không xứng đáng ăn thừa-kế (ne pas être considéré comme indignes de succéder). Vì có mấy hạng người pháp luật coi là không xứng đáng ăn thừa-kế và không cho hưởng gia-

Thông-chế Pétain nói:

Oai lực của một vị Quốc-
Frường vẫn thường để cho mọi người được trông thấy và cảm thấy. Oai lực đó chỉ có thể ủy và chia vì những sự cần dùng và định nghĩa rõ ràng, mà không làm lẫn lộn quyền hành và trách nhiệm »

tài, như là kẻ đã cố ý dả thương người mệnh một, kẻ thừa kế đã thành-niên, biết rằng người mệnh một đã bị cố sát mà không tổ giác với tòa án.

Nói về các điều khoản chung thuộc về vấn đề thừa kế, pháp-luật chỉ bắt có đủ mấy điều kiện trên, chứ không nói rằng phải là đàn ông mới được. Vậy thì ta có thể coi đó là một lý-do về luật-pháp, để nói rằng người đàn bà cũng có quyền hưởng gia tài.

Tuy thế, năm 1911 tòa Thượng thẩm Đông-dương (ngày nay ở nước ta có hai tòa Thượng thẩm, một ở Hanoi, một ở Saigon, nhưng trước kia chỉ có một, gọi là tòa Thượng thẩm Đông-dương) tòa Thượng-thẩm Đông-dương đã có lần vin vào luật Gia long mà không cho người con gái được hưởng nhà cửa ruộng đất của cha mẹ để lại. Nhưng những bản án như thế đã từng bị các nhà luật học công-kích vì trái với tục lệ nước ta. (Còn nữa)

«Bạn đừng quên trả tiền
và cổ động cho tờ ĐÀN-
BÀ nhé...» Đ.B

HỎI.— Năm 26 tuổi lấy kế thất một vị quan. Được hai năm, chồng chết để lại cho ba đứa con vợ trước và một đứa con tôi đẻ ra. Tiếng làm quan, nhưng rất thanh bạch, chồng tôi chết rồi, tôi chỉ còn độ nghìn bạc vốn và mấy mẫu ruộng ở nhà quê. Bây giờ có người hỏi tôi, tôi muốn nhận lời, song hiềm còn lũ con chồng không gọi ai nuôi nấng được vì bên nhà chồng tôi không còn ai là họ hàng gần. Có thể nào gửi chúng nó vào viện Bồ-côi không? Nhà nước có nhận không? A NỪNG

TRẢ LỜI.— Trước khi viện Bồ Côi nhận — hiện Bắc kỳ không có viện bồ-côi nào do nhà nước chủ trương cả, trừ viện bồ côi trẻ con Pháp và Lai do nhà Đạo chủ trương dưới quyền giám đốc của Chính Phủ — người ta cũng phải hỏi tông tích lũ nhỏ, và khi người ta biết bố chúng nó chết có để lại ruộng đất thì người ta sẽ buộc người thừa hưởng chỗ gia tài ấy lấy huê lợi nuôi nấng chúng nó chứ không phải muốn cho chúng nó vào viện bồ côi lúc nào thì cho đâu.

Nhưng sao bà tàn nhẫn thế? Nỡ lòng nào tính đến cái chuyện cho lũ con chồng vào viện bồ côi? Bà không thương người chồng cũ, không có lòng trắc ẩn với lũ con côi giờ chỉ còn biết trông cậy vào bà hay sao? Nào có phải chồng bà chết đi chỉ để cho bà một lũ con, người ta còn để cho bà cả của (Xem tiếp trang 14)

Các bạn nhớ

Đến hiệu sách MINH-ĐỨC ở 97-99 JULES PIQUET Thái-bình để dự cuộc triển lãm sách, báo bắt đầu mở từ 30-8-42.

Ngủ'ng lòng ham lợi

TỪ hồi Âu-chiến, nhiều nhà buôn, nhà kỹ-nghệ xứ ta được dịp làm giàu lớn, người thì vì hàng hóa khan, buôn được là có lãi hoặc vì đã tích trữ được hàng hóa từ lúc rẻ; người thì nhờ ngoại hóa không nhập cảng nữa, người trong nước bắt buộc phải dùng đồ chế tạo thay thế của mình. Vì vậy mấy năm nay có thể gọi là năm vàng, năm bạc của nhà buôn, nhà kỹ-nghệ. Nhiều người tay không chỉ có tài môi giới mách bảo mỗi hàng mà cũng làm nên giàu có.

Sự làm giàu dễ dàng khiến mọi người đua nhau ra buôn bán. Ai có chút vốn liếng cũng đem kinh doanh. Thật chưa bao giờ dân Việt-Nam mình lại có óc « làm ăn » như bây giờ và cũng chưa bao giờ nghề thương mại một nghề đứng hàng cuối cùng trong bốn nghề ở xứ mình lại được trọng vọng như bây giờ.

Tóm lại, trên đường thương mại, dân ta đang tấp nập hùa nhau chạy đua làm giàu.

Cố nhiên bạn đàn bà ta chiếm một phần đông trong số người nóng sốt làm giàu đó, vì nghề buôn là nghề quen của đàn bà và nhất là vì tính hámlàm giàu

làm có tui là tính chung của loài người, nhưng riêng ở chúng ta nó lại tha thiết hơn!

Dịp này tha hồ chúng ta tỏ tài dầm dề tháo vát. Nhiều bà xưa nay không biết buôn bán là gì giờ đã nghiệm nghiệm trở nên những nhà buôn lão luyện, và thường buôn kín tiếng ở trong nhà, chứ không phải huyên huyên có cửa hàng, cửa hiệu. Cứ nghe ngóng món hàng này sắp khan, món hàng nọ sắp cao giá là các bà đi mua vớ vét tích trữ trước. Không nhường bạn đàn ông về những khố tình ranh đó, các bà còn vượt bạn đồng nghiệp đàn ông ở cái tài gan dạ tích trữ, hoạt động trên thị trường « đen » Lòng ham lợi đã làm mất cả lẽ phải, mất cả sự khôn, đại ở nhiều bà buôn bán và đó là cái điều mà chúng tôi muốn nói trong bài này.

Các bạn đừng tưởng những vụ nghiêm phạt quan trọng gần đây — vụ An Po, vụ Đại-Hưng — làm rợn gáy hết thấy các bà ấy đâu. Không, các bà ấy vẫn hoạt động trong thị trường đen như thường. Một vốn, trăm lãi, các bà vẫn dấn cơ, bán cao giá, buôn cả những thứ hàng nhà nước đã giữ độc quyền thu phát. Ấy là không kể đang lúc hàng khan, nhiều bà gặp được mỗi hàng là mua không cần biết nó là của gian, lậu, hoặc biết cũng cứ mua liền. Tịch biên gia sản, ngồi tù, đối với các bà chỉ là những điều không may ai người ấy bị. Một ông chủ hãng buôn lớn người Pháp ở đây nói rằng:

— Chính các bà buôn bán người Nam đã dấn cơ nhiều và khi cá bà ấy đã tham lợi dấn

Xem tiếp trang 10

VỚI 20 NĂM KINH-NGHIỆM

bà đỡ

NGUYỄN THỊ VINH

sẽ làm cho các bà được
vừa lòng trong khi sinh nở

NHÀ HỘ-SINH

20, Grand Bouddha, 20

(Trước vườn hoa Hàng đũa)

Tel. 1350 — Hanoi

Gái Việt

TRUYỆN DÀI

của DUYÊN HÀ

(Tiếp theo)

Đọc xong, Oanh cười khẩy:

— Nào, mày cãi đi.

Tuynh cúi đầu cắn móng tay.

Oanh tiếp:

— Trong việc thầu ấy, mày lãi tới hai ba vạn, mày không chia lãi cho tao thì chờ, tiền gốc mày cũng không trả. Tao viết bao nhiêu lá thư cho mày, mày không đáp. Tao bỏ việc về Hanam tìm mày, mày lẩn mất. Mày có biết cái cử chỉ ăn cướp của mày di hại thế nào không? Nhà cửa, ruộng vườn của ông cha tao để lại bị tịch ký hết cả. Mẹ tao buồn sinh bệnh chết...

Những thiếu nữ Việt-Nam muốn hấp thụ một nền giáo dục hoàn toàn nên theo học trường

SAINT PIERRE

4 Boulevard Pasquier

Giáo sư dạy — Dạy bảo kỹ lưỡng Luôn tập học trò ứng thí các kỳ thi — có nhận học sinh ở trong và ở ngoài. Có lớp dạy các trẻ bé do một thiếu-nữ Pháp và một thiếu-nữ Nam trông coi

đồ lửa, sợ Oanh giết mình, vội vàng lùi ra phía cửa.

Oanh chỉ tay gọi:

— Vào ngay đây thằng khốn nạn kia! Tao đã hỏi mày xong đâu.

— Còn cái giấy thép đánh cho quan-Sứ Hòa-Bình là của mày hay của ai?

Tuynh len lén đứng nép vào rìa tường nói nhỏ nhỏ:

— Cũng của tôi.

— Sao mày biết tao thụt tiền két?

— Vì em gái anh lên chơi cụ Lục-Kha để tìm tôi đòi tiền nói cụ nhà mệt nặng và cho cả Mỹ biết chỉ trong 24 tiếng đồng hồ nữa là nhà cửa bị tịch thu. Tôi lại biết rằng hiện anh vừa về quê và đã đem về 5.000, chỉ còn thiếu 5.000 tôi chắc là anh đã thụt két.

Oanh ôm lấy đầu nói lảm nhảm: Mẹ ơi, con liều lĩnh thế là tưởng có thể cứu được mẹ, nào ngờ... mấy thằng khốn nạn... Van xin nó cũng không nghe, nó cứ thi hành.

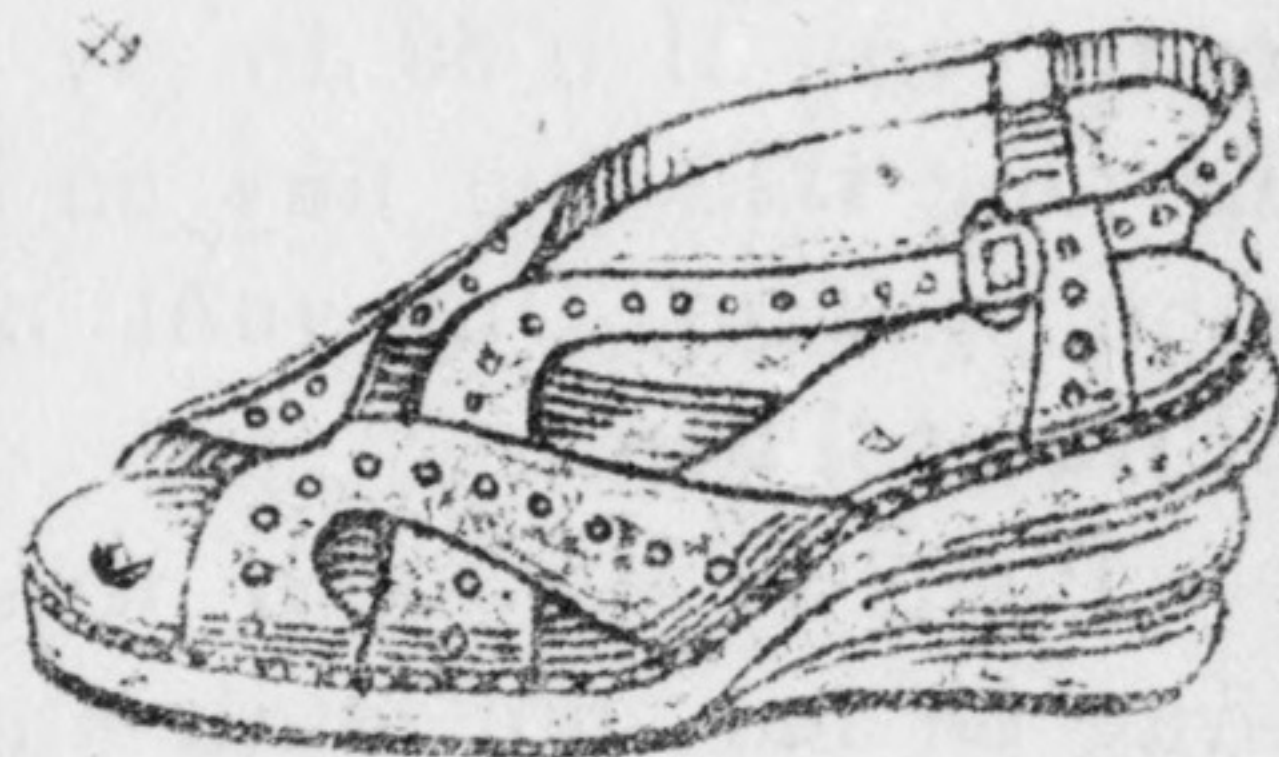
Oanh úp mặt vào tường. Cả thân hình rung động như một

thân cây bị gió lốc. Cái không khí trong gian phòng có lẽ sắp lờ lờ lên những tia chớp nhoáng. Ông Hàn không biết nên tiến lại chỗ Oanh để van vỉ hay cầm đầu chạy ra ngoài.

Nhưng Oanh quay mặt lại ngay, trừng mắt hỏi:

— Tuynh! Mày thù gì tao? Tao làm gì mày? Ai sui dục mày? Hay tự mày mà mày hại tao cho đến chết! Tao cũng đã định chết đi, nhưng tao cố sống để hỏi mày duyên cớ, để báo thù mày. Báo thù ta nhỏ nhen thật đấy, nhưng tao không phải là ông thánh, tao không thể tha thứ mày được, mày trả lời mau đi.

MỜI QUÝ BÀ, QUÝ CÔ LỊCH SỰ ĐẾN THĂM HIỆU GIÀY:

QUÊ LÂM

6, Rue de la Laque, Hanoi

PHỐ CHÁ CÁ

Bản hiệu mới chế rất nhiều kiểu giày và Sandales phụ nữ rất mới, đẹp, bền, nhà giá hạ

Người ông Hàn run như gập lạnh. Ông biết cái giờ phút quyết liệt đã tới. Ông cúi gầm mặt xuống và bằng một giọng sợ sệt, ông đáp:

— Anh Oanh! Lúc này tôi chỉ là một quái vật ở trước mắt anh. Tôi thật đáng chết. Tôi là một thằng khốn nạn. Lòng tham của tôi đã xui tôi lừa cụ vạn bạc. Rồi từ đây, tôi thú thật chỉ tưởng tượng nhìn thấy mặt anh là tôi ngượng. Nếu tôi biết lấy sự ngượng ấy để sửa mình để hối lỗi thì tội tôi, tôi chuộc cũng còn kịp.

Nhưng anh ơi, con quý tham lam nó chưa bỏ tôi, thì con quý sắc dục nó đã tới. Mỹ đẹp quá. Muốn lấy Mỹ tôi phải trừ anh đi. Làm cho anh tan cửa nát nhà, làm cho anh tù tội, thế tôi cũng chưa hủ! Lúc người ta mê một vẻ đẹp thì tai người ta ù đi, mắt người ta quáng đi, trông sao được đường thẳng, nghe sao được tiếng nói của lương tâm! Tôi còn có cái đã tâm sai một thằng tù bỏ thuốc độc cho anh nữa kia! Anh không chết là trời còn tựa anh đó.

Oanh rùng mình, vừa định nói thì ông Hàn đã dơ tay ra cản. Ông Hàn lúc này có vẻ mạnh bạo hơn. Ông vuốt mồ hôi trán rồi tiếp:

— Phải, vì Mỹ! anh đừng tưởng tôi hại một mình anh, tôi còn làm tan nát cơ nghiệp nhà Mỹ nữa để có thể cướp Mỹ! Ngay sau khi anh bị đày đi Hòa-Bình, tôi lần la ngày nào cũng tới chơi Lục-Kha và ngày nào cũng tặng hẳn một hộp thuốc. Trò, mấy thằng nghiện, ngoại thuốc phiện ra, nó còn thân thích

VƯƠNG Y THU

Tặng chị Liên - Thành
một người của mùa thu.

Nắng tà-huy nhuộm đỏ trời,
Nhân-gian ngầy-ngất bao lời
buồn tẻ.

Gió xa vương lá thu về,
Vườn xanh chớm nụ hoa lê trắng.
ngần.

Đêm đêm đã lắng nghe thầm,
Vài bông sao nở mờ dần trong
xương.

Xung quanh như có vị buồn,
Làng say lẫn khói chiều hôm lơ
mờ.

Có nàng con gái băng-quơ,
Qua song nhìn gió ước-mơ
chuyện gì.

Rừng mình nhìn nắng tà-huy,
Mang theo gió lạnh ngày đi qua
rời.

THANH-QUÝ
(THANH HÓA)

ruột già, bốn phen, phải, trái
gì nữa. Có lắm hôm nó quên
cả anh đấy anh ạ! Có tôi
đến nó giả tảng đi chơi, để
tôi được tự do ở nhà với Mỹ.

Oanh thốt nhiên kêu:

— Tự do với Mỹ!

— Nhưng Mỹ là người con
gái ngoan quá, chung tình quá.
Tôi đã bị Mỹ sỉ-nhục mấy lần.

Oanh thờ dãi, vẻ mặt dịu đi,
hỏi lại:

— Rồi sao?

— Tôi lúc bấy giờ, cầm hàng
vạn trong tay, Lục-Kha tán tôi
hơn khờ! Mấy bận, hẳn đã
ngỏ ý bóng gió muốn gả Mỹ cho
tôi, nhưng tôi xem ý Mỹ quyết
chờ anh.

Oanh rút mũi soa xỉ mũi.

Tuynh tiếp:

— Tôi bèn lập kế, mua
thuốc phiện lậu cho Lục-Kha,
tôi mua cho hẳn cả 1 cân! Anh
nghiện lại được của quốc cấm

ngon lành thì mừng rơn! Rồi
tôi đi báo nhà đoan bắt hẳn!
Cố nhiên là hẳn không đủ tiền
nộp phạt. Có cái nhà, ít ruộng
và cái vườn bị tịch biên sạch,
còn hẳn ngồi tù.

Đề hẳn ở trong lao, 1, 2
tháng, lúc ấy tôi mới về quê
ngoại nhà Mỹ, tìm Mỹ ngỏ ý
muốn cứu Lục-Kha. Lục-Kha
được ra khỏi nhà lao và từ
đấy chính tay tôi đã chu cấp
cho Mỹ và Lục-Kha.

Một tiếng sầm, một cánh cửa
thông vào phòng bị mở tung,
một thân hình ngã đánh huých
xuống đất. Cả Oanh và Tuynh
cùng giật mình trông ra.

Thì ra từ nãy bà Hàn đứng
đầu ở cửa. Bà can đảm lắm
mới có sức đứng để nhìn trộm,
nghe trộm! Có ý cứu chồng,
hay định nhìn Oanh, người yêu
đầu tiên cho thỏa mắt? Cái đó
chỉ có bà biết. Giá ai lúc ấy
nhìn bà thì cũng chỉ nhận
được vẻ mặt bà thay đổi luôn
luôn.

Mặt bà lúc thì trắng lợt, lúc
thì đỏ bừng. Trống ngực bà có
lúc đánh rờn rập, có lúc lại
như ngừng. Sau có lẽ bà không
thể chịu đựng nổi nên thấy
mặt bà tái đi, mặt bà nhắm lại.
Bà cố bấu lấy cái « nắm cửa »
để khỏi ngã. Tay bà yếu lắm
rồi. Bà mê rồi, bà ngất rồi.
Bà ngã mạnh vào cánh cửa.
Cánh cửa bật tung.

Cả Oanh và Tuynh cũng chạy
lại. Tuynh ôm vợ và ngánh lại
bảo Oanh:

— Anh chờ tôi một chút.

Oanh đứng ngay như khúc
gỗ, mặt mơ màng, dăm dăm
đề mặc ông Hàn bằng Mỹ đi ra.

Một giờ sau, khi bà Hàn đã
tỉnh, ông Hàn chạy sang tìm
Oanh thì không thấy bóng
Oanh đâu cả.

(Còn nữa)

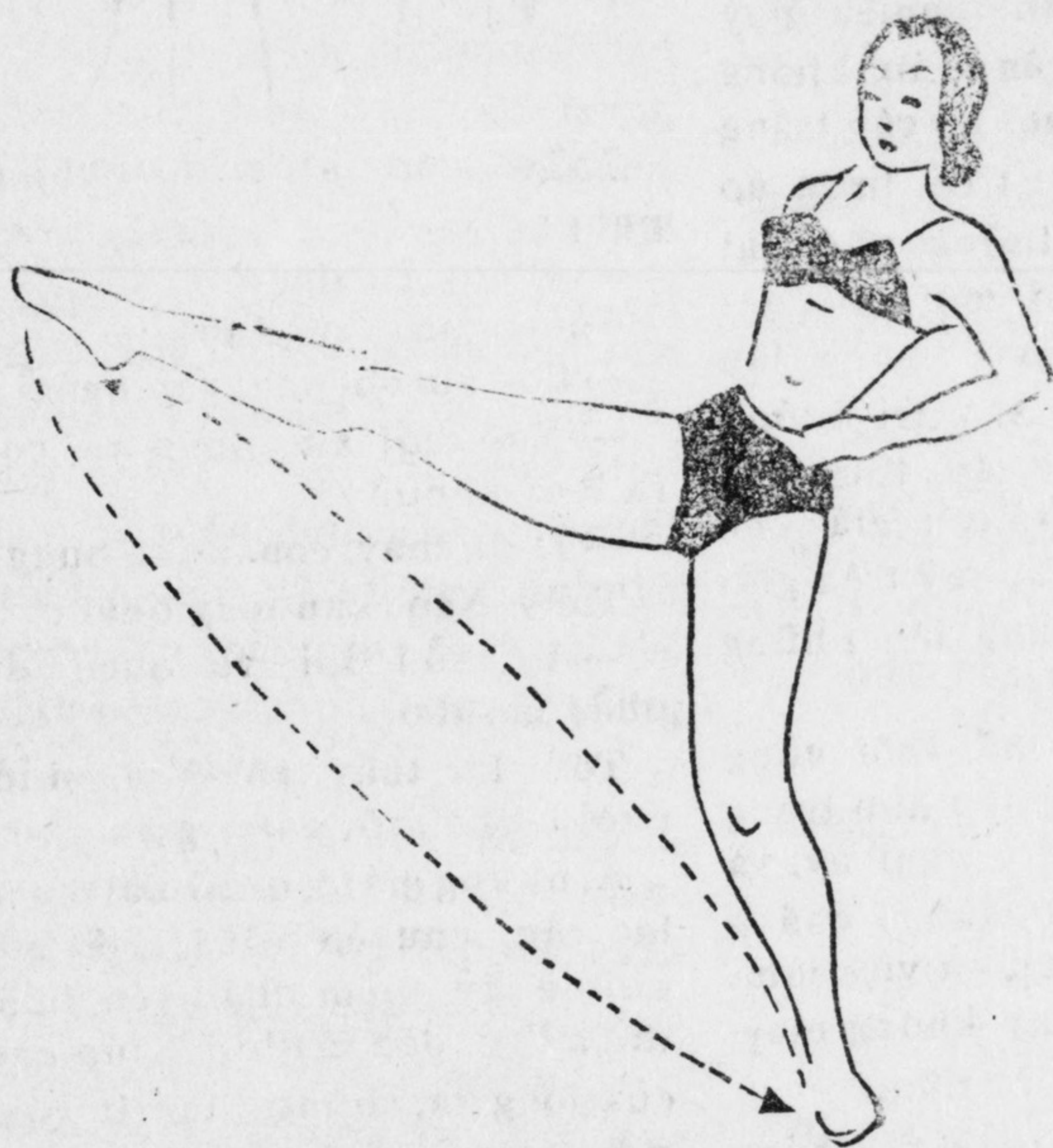
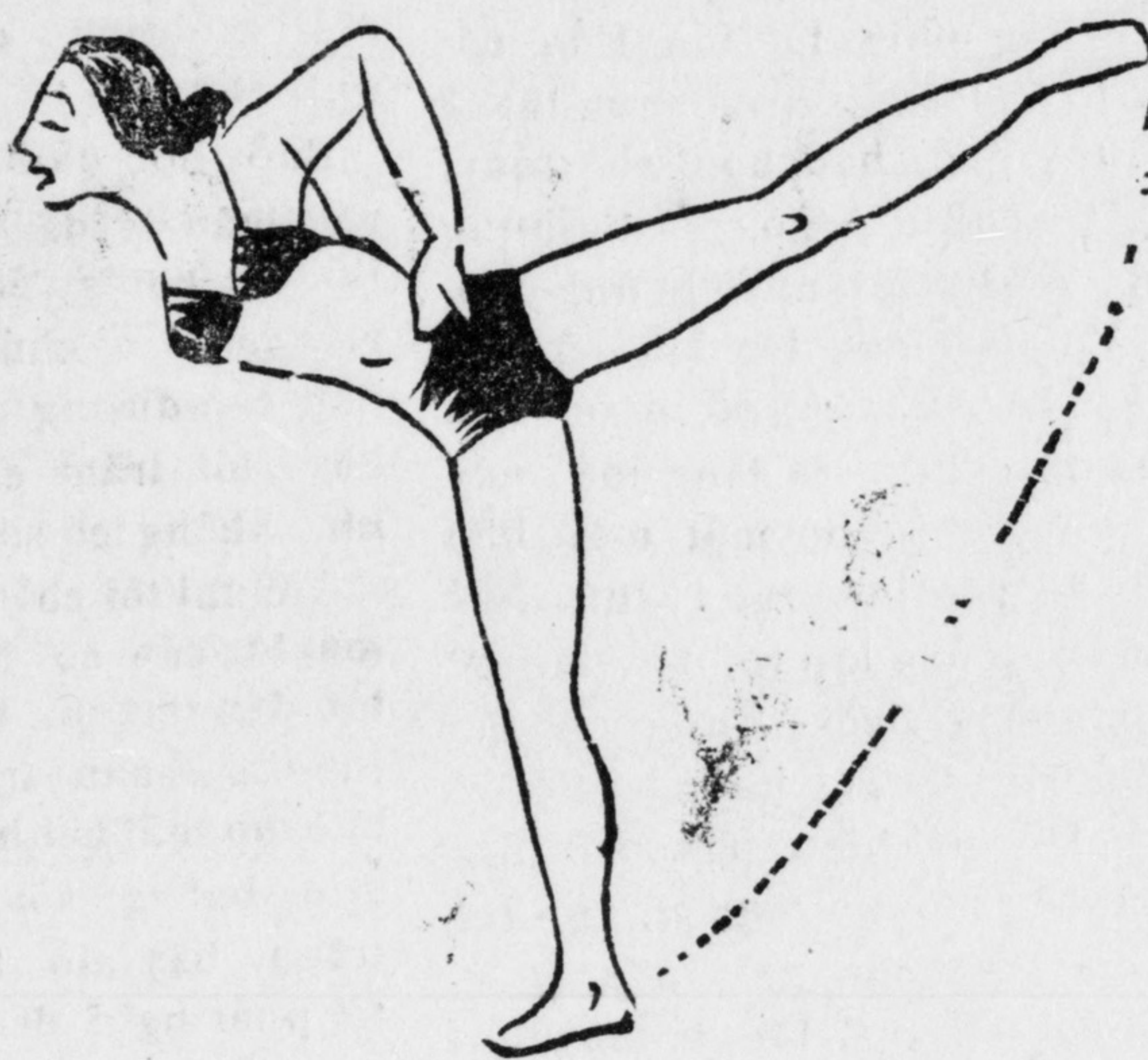
PHỤ NỮ THỂ THAO

Nhiều bạn sau khi đi tắm biển về viết thư cho chúng tôi phàn-nàn về những cái đùi « căng gà » và những cái ngực lép của các bạn ấy. Các bạn muốn chúng tôi dạy các bạn mấy phương pháp luyện-tập cho đôi đùi tròn, thon, đẹp để sang năm khi ra bờ biển các bạn đỡ buồn... về «bộ giò» và bộ ngực của mình.

Những

Bộ Đùi

ĐẸP

1) Quỳ xuống, hai gối rang ra, hai gót chân dính lại, đồng thời hai tay dơ thẳng lên. Rồi từ thắt lưng trở xuống giữ cho ngay ngắn. a) cúi về phía trước tay cho chạm xuống đất, b) ngã về bên tả, tay chạm đất, c) ngã về bên hữu tay chạm đất d) nếu có thể cho tay chạm đất về phía sau thì càng hay.

2) Đứng thẳng, tay chống vào chỗ thắt lưng, đồng thời đứng bằng một chân, chân kia dơ thẳng, đứng vững, quay đi một vòng. Chân nọ cũng làm thế.

3) Cũng đứng như hình hai, rồi ngã mình ra phía trước, đồng thời đứng một chân, dơ chân, về phía sau cho thẳng. Lúc chân đưa về phía trước thì người lại ngã ra phía sau.

DOCTEUR HY

91, Rue Richaud - Hanoi

(Đầu phố Hội-Vũ)

CHỮA CÁC BỆNH

CHUYÊN MÔN VỀ BỆNH
HOA-LIỀU BỆNH ĐAN-BÀ

MỖI TÌNH ĐẦU

của : TRUC - ĐƯỜNG

(Tiếp theo)

lúc học trò sắp hàng đi vào lớp, đi ngang trước mặt hai chị em, tôi dừng lại nhìn cô. Hình như cô cũng nhìn lại tôi. Hẳn cái nhìn ấy là cái nhìn chung tất cả lũ trò giai, bạn học sau này, một cái nhìn tò mò, sợ sệt. Nhưng lúc ấy tim tôi như ngừng-dập.

Một lát, ông đốc dẫn cô Ngà vào lớp. Tôi mừng rỡ muốn kêu lên được ! Cái lo lắng lúc này nhường chỗ cho một mối băn khoăn yên lòng rất lý thú. Ngà sẽ học cùng lớp với tôi, hay ít nhất cũng ngồi chung một căn nhà trường. Tôi không nhớ rõ ông Đốc nói tiếng pháp với thầy giáo tôi, nói những gì, nhưng nghe thấy ông nói đến chữ : «Préparatoire», tôi thành thoi như hất khỏi một khối nặng trên ngực.

Giờ, tôi chỉ còn bồi hóp đợi xem cô Ngà sẽ ngồi ở chỗ nào.

Tôi thầm ước : Ngà sẽ ngồi ở đầu bàn thứ ba lớp dự-bị—Không cần nói, chắc anh thừa hiểu rằng ngồi đầu bàn thứ ba lớp sơ-đẳng là ai rồi.

Nhưng ông giáo giẫy chúng tôi ấy thực là một người bất cần nhân tình. Ông không cho Ngà ngồi đầu bàn thứ ba. Và,

Ông bảo Ngà ngồi ngay ở đầu bàn thứ nhất, nghĩa là gần bàn ông nhất.

Ơi, thầy tha lỗi cho con ! Ngày nay ! con đã hiểu tình sự-đệ cũng như bao nhiêu thứ tình khác, nhưng thuật lại câu chuyện năm xưa, thành-thực, con phải thú-nhận rằng ngay buổi đó, giữa thầy với con đã chớm có sự chia rẽ tình thân rồi. Nhất là những

ngày sau, chắc thầy không bao giờ ngờ rằng ở đầu cái thước kẻ dễ-sợ của thầy, lại có cặp mắt thù-dịch đang hăm-học nhìn thầy đó !

Buổi học đã bắt đầu. Bài toán yếu luân-lý đã chép lên bảng. Rồi cái giọng đều đều của thầy giáo lại dẫn chúng tôi vào bước đầu con đường đạo-nghĩa. Các bạn tôi trầm chú nghe. Làm như không có sự đổi khác gì cả.

Tôi thì tôi chỉ chăm chú nhìn mái tóc của cô Ngà. Nhưng sợi tóc đen nhánh, thắt chiếc giây lụa tím khoắn trên cổ áo, không che lấp mất hết hai bờ gáy trắng mịn, buông sỏa trên lưng áo trắng, bây giờ tưởng nhớ lại tôi phải nghĩ đến một cái đuôi con rồng huyền vất ngang làn mây bạc. May sao trí tưởng tượng của tôi lúc ấy thực thà hơn. Tôi nghĩ rằng : giả khế vuốt năm đầu ngón tay trên giải tóc ấy có lẽ sẽ rung lên những tiếng như tiếng đàn.

Tôi chỉ nghĩ-thế thôi cũng như tôi đã nghĩ nhiều lắm trong đời sau này. Cái ý nghĩ ấy, và biết bao ý nghĩ khác, chẳng bao giờ dám thành ra việc làm. Như thế là may hay không may, tôi cũng không biết nữa.

Thế mà, có một hôm, bằng Nhân nó dám xòa tay nắm tất cả chòm tóc thiêng-liêng ấy. Nó lại giật một cái mạnh nữa chứ ! Máu tôi sôi lên. Tôi đứng phắt dậy, rời ghế, nắm tay tiến lên.

Thì cô Ngà cũng quay mặt lại. Tôi thấy cô ta mỉm cười !

Tự dưng, tôi đứng sững lại, buông thỏng hai tay. Chắc rằng lúc ấy tôi ngờ ngác một cách rất « bệ »

Thầy giáo nhìn tôi nghiêm nghị :

— Hiền ! Đi đâu ?

Tôi đáp ứng, rồi thưa :

— Con xin phép thầy ra ngoài...

— Vừa mới xin phép ra, còn ra làm gì nữa ?

— Thưa thầy, con... đau bụng !

Thầy Ngạc cau mày quát :

— Về chỗ ! Chỉ vờ quen để nhây lão thôi !

Tôi lại thấy cô Ngà mỉm cười ! Thế mới đáng giận chứ !

À, nhưng mà tôi quên mất mạch lạc câu chuyện rồi. Có lẽ bởi những kỷ niệm thân-yêu buổi thiếu thời đều là những đùa con của lòng ta, chúng riu rít xúm quanh người cha vắng mặt lâu ngày, nay trở về dưới mái gia đình đứa sinh sau tranh đứng lên trước đứa lớn, đứa nào cũng muốn chiếm lấy tất cả trừu mến cùng ta. Đứa lớn, đứa nào cũng ồn ào quá, mất cả trật tự phải xếp hàng lại những cái kỷ-niệm đầu-xanh đó.

Vậy thì, buổi học hôm ấy, tôi chỉ nhìn mờ tọc cô Ngà. Những chiếc râu bẻ đã bị tôi bỏ rơi

không thương-tiếc. Lòng con người ta thường thế. Cái này đến thì cái kia phải đi. Nhưng, cũng có nhiều cái nó không đi, nó búa chặt ta, như một thứ ký, sinh trùng vĩnh-viễn. Lịch-sử nhân-loại cũng là thành bởi những cái ấy. Cho nên ngày nay, tôi không thuật chuyện những chiếc tàu bè, mà lại thuật chuyện tôi với cô Ngà.

Cô Ngà ngồi rất nghiêm-trang. Cởi thính thoảng, cô hơi nghiêng nghiêng mặt, cho chúng tôi được thấy một nửa vành má rất tinh khiết. Tôi nói chúng tôi, bởi phải chỉ mình tôi không chăm chú nhìn lên bảng đen. Chúng nó, và nhất là thằng Nhân... ồ nhắc đến bây giờ tôi lại thấy khó chịu!

Tôi ngắm, tôi ngắm mãi cái hình vóc thon xinh lẫn trong chiếc áo trắng nõn-nà, cái cánh tay đưa lên, đưa xuống, khe khẽ rung rung trên quyền vớ. Tôi thấy rằng những cái ấy đẹp hơn sườn núi bài thơ ngoài cửa sổ, đẹp hơn những cái ống khói tàu bè nhiều lắm. Lần thứ nhất cái kỷ-niệm về cái đẹp định rõ trong tâm-hồn ngay thơ sau lúc tất cả các giác quan hoang mang vì sung-sướng.

Lúc trống ra chơi đã đánh, các bạn học ra cả ngoài sân, tôi vẫn ngồi nán lại, giả cách lật những trang giấy. Thấy thế, Thầy Ngọc lên tiếng mắng:

— Hiền! Không ra chơi còn ngồi làm gì đấy?

Cô Ngà cũng quay lại nhìn tôi. Tôi tần ngần xếp lại những chiếc thước kẻ, quân bút, và nhìn cô với một cái nhìn mà tôi cho là ngao ngán lắm, rồi tôi đứng lên lẳng lặng và làm ra vẻ buồn rầu mà đi ra, bước những bước can đảm dưới con mắt nghiêm khắc của thầy giáo, thấy mình sung sướng như một kẻ anh-hùng hi-sinh vậy.

Ra chơi, tôi làm quen ngay với cậu em. Thằng Nhật năm ấy mười một tuổi, học lớp đồng ấu, lớp anh tôi giấy. À, tôi lại quên chưa nói rõ rằng anh tôi cũng là một ông giáo giấy trường Hồng - Gay, và bởi thế, tất cả các học trò đều gọi tôi bằng « cậu », trừ Nhân, hễ thấy mặt tôi là « thằng Hiền » có lúc lại « cu Hiền » nữa. Láo quá!

Thằng Nhật cũng là một đứa bé ngoan ngoãn, vui tính. Chúng tôi rồi thân nhau lắm. Nhưng lúc nào, tôi cũng hơi nề-nề anh bạn nhỏ ấy. Tôi chơi đùa với hắn không được tự-nhiên như với các bạn học khác. Nhưng lúc nắm tay Nhật hay ôm lấy người Nhật, tôi thấy có cái cảm-giác là-lạ.

Buổi học sáng hôm ấy sao mà chóng quá thế! Vèo cái đã hết giờ ra chơi. Chốc cái đã trống về.

Lúc sắp hàng, tôi cố ý chần-chừ để đợi xem cô Ngà đứng chỗ nào. Thấy giáo cho Ngà đứng ngay lên hàng thứ nhất. Tôi liền theo lên chen đứng sát ngay sau lưng cô.

(Còn nữa)

BUỒN NGÂU

Nhà chàng ở lách đầu thôn
Có chiều nghe tiếng mưa rền mái tranh
N G (Trương-tư)

Bài thơ ai gửi Anh-Thơ,
Đưa cho người ở trên bờ sông
thương?

Xa-sôi cách trở dặm trường,
Mà xa lạ quá sao buồn vắng-
vương!

Chiều nay mưa trắng ngập đường
Buồn nghe run rẩy chân tường ní
non.

Tre rơi vãi lá con con...

Ở đây vách đất nhà thôn lạnh
lùng.

Vườn thơ ươm đượm hương nồng
Là mưa, là gió trong lòng đầy
thôi!

Đường đi ra tỉnh xa-sôi.
Ai ra mà gửi mấy lời thơ quê?
Chuông sau xáo xáo gà về,
Mưa còn sùi sụt quanh hè chưa
thôi!

Ai lau ráo lệ cho trời?
Ai lau ráo lệ cho người...
tư!

BÀNG BÀ LÂN

(Tiếng sáo diều)

NẮNG HÈ

Các Bà các Cô đã có
NÓN

THANH-QUAN

ĐẸP, NHẪ, BỀN,
MÁT VÀ TIỆN-LỢI

THỜI ĐẤT ĐỎ

Các Bà các Cô đã có
VÍ

HỒNG - ĐIỆP

Tốt như vi da, mà
giá chưa bằng nửa!

(Kiểu và nhãn-hiệu đã trình Tòa Án Hanoi)

Mme ĐÔNG-TRANG

11, Phố Gia-Long — Hanoi

Chế - tạo và phát - hành

Cần nhiều Đại - lý khắp Đông - Dương

TRONG khi tôi còn thơ ngây chưa biết đau đớn là gì thì người mẹ yêu quý của tôi mất, hai chị em tôi thành bơ-vơ sống một cuộc đời lo lắng bên cạnh cha già ốm yếu và di ghẻ thâm hiểm. Tôi giống như con chim non sớm lìa mẹ đang sống ngắc ngoải giữa những người xa lạ, nhưng may tôi còn tìm được nguồn an ủi ở cha tôi, người rất săn sóc đến chị em tôi và chiều chuộng quý hóa tôi như Thuận, con gái người mẹ ghẻ tôi. Thấy tôi được sung-sướng ngang hàng với con mình thì mẹ ghẻ tôi sinh lòng ghen ghét rồi ngăm cấm những người làm không cho ai được trông nom đến tôi. Lúc đó người chị mảnh giẻ của tôi đón lấy cái trách-nhiệm chăm nom săn sóc em một cách quả quyết và tận tâm. Người mẹ ghẻ thâm độc kia chỉ rình lúc vắng mặt cha tôi là hành hạ chúng tôi rất ác-nghiệt, khốn thay cha tôi cứ tưởng rằng chúng tôi vẫn được mẹ ghẻ quý hóa nên thường tỏ vẻ âu yếm con ngang nhiên trước mặt mẹ ghẻ tôi. Trong những bữa cơm thấy tôi dụt dè không dám ăn mạnh

Đây là một « tiếng lòng » của một bạn nữ-học-sinh ở Nam-dịnh. Lời văn tuy còn non nớt, không được chải chuốt cho lắm song rất chân thật. Chúng tôi vui lòng đăng lên để nêu một gương tốt cho tất cả những bạn gặp cảnh « gi ghẻ con chồng ».
T. B. Đ. B.

những cái vuốt ve triu mến, những câu nói nựng êm ru của mẹ tôi bằng roi đòn đau đớn và những nhời nguyên rửa thậm tệ của di ghẻ. Nỗi đau lòng của hai chị em tôi chưa dịu thì vết thương tâm thứ hai đã tới : cha tôi mất, lòng di ghẻ tôi càng tàn ác. Trước khi nhắm mắt cha tôi run rẩy cầm lấy tay hai chị em tôi đặt vào tay người mẹ ghẻ phều phào nói :

— « Các con ở lại để mẹ các con gây dựng cho »

Tôi sợ sệt ngẩng lên nhìn thì thấy mặt di ghẻ tôi đầm đìa nước mắt. Rồi đây chúng tôi sẽ ra sao ? Chúng tôi vẫn kiên nhẫn sống, theo

Trò'i sang dần

bạo cha tôi luôn luôn gắp cho tôi những món ăn ngon. Trước con mắt căm hờn của di ghẻ, tôi rung rung nước mắt nuốt vội miếng cơm cố giữ nỗi thồn thức trong lòng, tôi ai oán nhìn cha tự nhủ : « cha ơi, có thương con thì đừng gắp cho con nữa, sự ân cần của cha chỉ làm cho con đau đớn thêm thôi ! » Một hôm cha tôi gọi tôi lại gần nắm hai bên vai tôi lắc đầu phàn nàn con gây quá ! Rồi sẽ bắt yến đang ăn ra cho tôi một bữa ; một chốc Thuận đi chơi về đòi ăn, thấy hết di ghẻ tôi ra ngoài nói bóng gió nhiều câu súc phạm tới vong linh mẹ tôi, tủi thân hai chị em chỉ biết tìm chỗ khuất ôm nhau mà khóc. Mấy năm sau, chị tôi đã biết che chỗ bệnh vực tôi, thường hay bị những đòn phạt đau đớn làm cho tim tôi xé lại. Nhiều khi chị tôi phải làm thay nhiều công việc nặng nhọc cho tôi có thì giờ để học bài. Cha tôi có biết đau rằng chúng tôi vẫn phải gặt lệ thẳm trong bóng tối để tránh cho người nhiều nỗi thương tâm. Hình ảnh mẹ tôi thường hay đến với tôi trong những đêm đông giá lạnh. Ôi ! còn đâu là những buổi chiều êm ả được mẹ tôi ôm vào lòng ấp ủ cho tôi bằng hơi rượu vang thơm nồng (về mùa đông mẹ tôi hay uống rượu vang hâm với đường). Ngày nay thay vào

lời cha tôi đổi lại, tôi vẫn theo đuổi học tập ở trường nữ học, chị tôi giúp mẹ ghẻ tôi buôn bán, thời gian qua chúng tôi đã khôn nhớn, di ghẻ tôi đã già, thấy việc buôn bán phát đạt di tôi cũng đỡ phần phiền muộn vì cảnh mẹ góa con côi, di tôi nay chỉ biết tìm vui trong việc ăn chay niệm phật, thấy chị em tôi bao giờ cũng ngoan ngoãn dễ bảo, lòng ghen ghét xưa kia của di tôi đến nay đã đổi ra lòng thương yêu. Nhiều khi Thuận thấy tính hiền hậu vui vẻ của chị em tôi được mọi người kính mến thì hay tìm cách dèm pha súc xiêm mẹ khắt nghiệt với chúng tôi. Trái lại chúng tôi hết sức đối đãi tử tế với Thuận. Tính tôi bướng bỉnh ít khi chịu nhận những sự hà-hiếp của Thuận nên hay xảy ra nhiều nỗi bất bình, thấy thế chị tôi rất khéo dàn xếp, bao giờ cũng nhận phần trái về tôi và mắng tôi ngay trước mặt Thuận. Có hôm Thuận sốt chị tôi bắt tôi phải vào thăm hỏi và bày vui cho Thuận. Sự khôn ngoan của chị tôi đã đưa lại cho chúng tôi một giây liên lạc thân thiết với Thuận. Kỳ thi Sơ học Pháp. Viết vừa rồi tôi đỗ, tôi chưa dám ngỏ ý xin vào học trường thành trung với Thuận vì Thuận đỗ từ năm ngoái. Nhân một bữa cơm ở sân dưới ánh giăng thanh Thuận cười nhìn tôi

nói với mẹ :
« Me ạ, me cho
em con vào học
thành trung với
con cho vui
nhé? » Di tôi mỉm

CẢM SÚC Tựa tập QUÊ NGOẠI

cười nói : « Ừ, nó học sáng đấy, nhờ thần
thánh mà chị em mày học đâu đó đấy thì tao
cũng vui dạ, gì chứ muốn học nữa thì được, tao
chỉ sợ chúng bay không có sức thôi », di tôi
thở giải nói tiếp : « con giai chả có, tao già rồi chỉ
còn trông cậy vào chị em mày ! » Được tin tôi thì
vào thành trung đỗ cả nhà đều vui mừng. Ngồi
trong buồng học, Thuận đang dặn dò tôi những
cách thức lệ luật nhà trường thì bỗng di tôi đi đâu
về tay ôm một gói bọc nhật trình vui vẻ đưa
cho tôi nói :

— « Đây cô thi đồ tôi thưởng cho cô đấy, tao
không sành mua chả biết chúng mày có ưng
không ? »

Chúng tôi súm lại giở gói ra xem, tôi reo lên :

— « A, kim tuyến, hàng này mặc đẹp lắm ạ »

Di tôi tay cởi khuy áo miệng nói lầm bầm :

— « Tao trông không rõ, thấy nó lóng lánh
hay hay thì mua »

Tôi ướm tấm kim tuyến hồng vào mình đứng
soi trước gương trông lại đằng sau thấy Thuận
đang lúi húi mở cửa tủ lấy ra một chiếc
vòng mặt đá của Thuận được thưởng năm ngoài
đeo vào tay tôi rồi nói đùa :

— « Tôi xin tặng cô chiếc vòng này, nữ học
sinh trường thành chung đeo chiếc vòng này
mới xứng đáng »

Nghe tiếng cười nói trên nhà, chị tôi đang
làm bếp, đề nguyên cả « tablier » chạy lên nói
chen :

— « Hai bác cứ việc đi học với nhau tôi an
phận ở nhà làm bánh cho các bác ơi »

Di tôi âu yếm nhìn chúng tôi. Sung sướng
lần cảm động tôi nắm chặt tay Thuận nói nhỏ :

— « Di và chị tốt quá khiến cho chúng
em quên mất chúng em đang là hai kẻ bỏ cõi »

Tôi nhìn ra ngoài, trên trời một đám mây đen
mù mịt đang lướt nhẹ nhàng tránh sang một
bên để nhường lối cho ánh thái-dương ló dần
ra ngoài tan tỏa những tia sáng dịu dàng xuống
không gian như báo cho tôi biết một tương
lai sáng sủa.

Mlle NGUYỄN TOÀN-HIỀN

Cô gái Việt-nam ơi!
Từ thừa thơ sinh lận đận rồi,
Tôi biết tình cô u uất lắm,
Xa nhau đành chỉ nhớ nhau thôi.

Giòng nước thời gian không gợn
yêu,

Cô đi về chợ : sáng theo chiều,
Đời cô như bến sông, thuyền đỗ
Nhen lửa cơm thắm, ánh hắt hiu.

Cô chẳng bao giờ biết bướm hoa,
Má hồng mỗi tiết, mỗi phôi pha,
Khi cô vui thú, là khi đã
Bồng bề con thơ, đón tuổi già!

Cô gái Việt-nam ơi!
Ngọn gió thời gian đổi hướng rồi
Thế-hệ huy-hoàng không đủ xóa
Nghìn năm vắng vặc ánh trắng soi.

Tôi đến đây tìm lại bóng cô,
Trở về đường cũ hái mơ xưa ;
Rau sam vẫn mọc chân rào trước,
Son sắt lòng cô vẫn đợi chờ.

Giải lúa cô trồng nay đã tươi,
Gió xuân ý nhị vít bông, cười,
Ai hay lòng kẻ từng chăm lúa,
Trong một làng con, đã héo rồi!

Cô gái Việt-nam ơi!
Nếu chữ « Hy-Sinh » có ở đời,
Tôi muốn nạm vàng muôn khổ cực
Cho lòng cô gái Việt-nam tươi.

HỒ-DZÊNH

Rút trong tập thơ Quê Ngoại của HỒ-DZÊNH
sắp xuất bản.

ĐÀN BÀ DƯỚI CON MẮT CÁC NỮ SĨ

II của Bà LAN TÚ LÊ DOÃN-VỸ

Còn ai hiểu rõ tâm hồn đàn bà hơn đàn-bà nữa ? Vì thế cái ý ấy nên tôi lược lật dưới đây ít nhiều tư tưởng về đàn-bà của các nữ-sĩ và nữ-học-giá Pháp để các bạn đọc cùng xem. Phần nhiên các bậc trí thức này sống vào thế kỷ thứ 17 (Mre de Sévigné, Mre de Maintenon, Mre de Scudéry.. vân vân...) và thế kỷ thứ 18 (Mre de Lespinasse, Mre de Châtelet, Mre Necker, Mre de Staël . vân vân...) tức là vào thời kỳ mà văn chương bên Pháp đã đi đến chỗ toàn thịnh vậy. Nhiều nữ-sĩ nói trên đã lập khác hẳn hình nổi tiếng một thời đề đàm luận về văn chương, triết học, chính trị với các bậc văn- sĩ, danh nhân của nước Pháp hồi ấy. Muốn để các bạn tiện việc tra cứu, tôi xếp đặt các ý nghĩ đó thành chương, thành mục (Ái tình, Ngan-sắc, Tình bằng hữu, Tính nết, v. v.) và tôi hi vọng rằng qua giọng tư tưởng ấy các bạn sẽ nhận thấy tất cả các điều hay, dở, đúng, phức-tạp, mơ hồ huyền-chuyển, khắt khức và có khi nguy hiểm nữa của lòng bạn, lòng tôi và lòng tất cả phụ-nữ chúng ta.

LAN-TU

TÍNH NẾT

Biết dùng thời giờ, người đàn bà sẽ làm cho đời mình rộng-rãi vô-cùng.

(Mme du Châtelet)

Đáng thương thay người đàn-bà nào chỉ vì được ăn chơi mà sung-sướng !

(Mme Necker)

Đàn-bà thích xúc-động tâm-hồn nên một số đông vui lòng chịu khổ hơn là sống cuộc đời bình-tĩnh, lẽ-nhạt.

(Mme du Deffand)

Có một cách ca-tụng đàn-bà rất mẫu-nhiệm là kể cho họ nghe thật nhiều tội người họ thù-hằn, ghen-ghét.

(Mme de Girardin)

Đàn-bà lấp chỗ trống của cuộc đời như rơm trong các hòm bát đĩa. Người ta không để ý đến chỗ rơm đó nhưng nếu bỏ rơm đi thì bát đĩa sẽ vỡ hết.

(Mme Necker)

Đầy người đàn-bà đã đi lạc-đường vào con đường thẳng thì nổi khó khăn chẳng kém gì lái thuyền lúc ngược gió. Lấy mái chèo đẩy thuyền đi được một sải thì thuyền lại lùi lại đến hai trăm sải.

(Mme de Staël)

Bảo người đàn bà phải coi chừng tính nhẹ dạ của họ tức là đẩy họ vào con đường nguy hiểm đó. Nên khen tính đứng đắn của họ để họ còn hy vọng cứu vãn lấy họ.

Mre de Staël

Có tin đàn bà thì chỉ nên tin như tin ở thời tiết thôi.

Mme de Genlis

Đàn bà muốn giữ được đức hạnh của mình thì trước hết phải biết đem lòng hoài nghi những lời tán dương của bọn đàn ông đã.

Melle de Scudéry

Không nên dựa vào lời phẩm bình của một người đàn bà này mà phán đoán một người đàn bà nọ, bởi vì hầu hết đàn bà đều tưởng lầm rằng họ người này không tức là nâng mình lên vậy.

Mme Roland

Người đàn bà hay cau có gât gông không phải là đàn bà.

Melle de SCUDÉRY

Đàn bà có một điều đáng trách hơn hết là không nên chỉ trong mọi việc. Ly ung ra muốn làm trọn bốn phần thì họ phải mưu thâu cái lẽ giản dị này là tập quán làm cho cái gì cũng có thể chịu đựng được hết.

Mme NECKER

Đàn bà mà chỉ trích thì nên chỉ trích mình vì chỉ có vậy mới lợi cho mình thôi.

Mme ROLAND

Một người đàn bà nữ hống vẫn có thể chuộng đức hạnh được, nhưng không có quyền giảng đạo đức cho mọi người nghe nữa.

(Mme de STAEL)

Người ta bảo là đàn bà chúng tôi kém xa đàn ông rồi người ta lại bảo là chúng tôi bình đẳng với họ. Nếu người ta chưa bảo là chúng tôi hơn họ là vì chưa dám nói ra thôi. Chứ người ta đã ngửi thấu như thế rồi. Chúng tôi không hơn mà cũng không kém đàn-ông, thật ra thì chúng tôi chỉ khác họ thôi vì thiên tính của chúng tôi khác.

Mme de GASPARDIN

Mặc dầu địa-vị trong xã-hội của họ khác nhau, người đàn bà chín-chắn vẫn giống người đàn-bà chín-chắn.

Mme de GENLIS

Chỉ trừ phi nói đi nói lại mãi một câu chuyện mà không chau thì người ta mới có thể tiếp chuyện một người đàn-bà luôn hai tiếng đồng-hồ được thôi.

Mme de STAEL

Tại sao đàn-bà nhẹ-dạ ? Vì sợ bị đàn-ông ruồng-bỏ nên họ đâm-dầu vào sự nhọc-nhã chính vì muốn tranh sự nhọc-nhã.

Mme de STAEL

Xứ hôn-nhân có sự nầy đáng tức cười là các thiếu-nữ thì nọ-nức chạy đến mà các thiếu-phụ sống ở đấy chỉ mơ màng đến sự thoát-ly.

Mme DE SÉVIGNÉ

Biết tự-thẹn là cách giữ-mình hay hơn hết.

Mme GEOFFRIN

Không bao giờ một người đàn bà lại thất ý vì ông đã làm cho nhiều người trong phái đẹp cảm ông, qui hồ họ được ông yêu hơn hết là đủ rồi, vì như thế là họ được nhiều sự đắc-thắng rồi đó.

NINON DE LENCLOS

(Xem tiếp trang 12)

MỘT NHÀ CHUYÊN MÔN
ĐÓNG GIẤY PHỤ - NỮ

QUE
HIEN

36, HÀNG BỒ - HÀ NỘI

Quý bà quý cô muốn có
giấy và Sandale kiểu mới
đi mua nức thì xin mời
lại hiệu Quế-Hiến

Cái Răng

CHANG hiền ban khóc thì hờ mếu cái răng, nhưng ban cười ít ra cũng hờ 10 cái răng. Mười cái răng ấy có phải hạt ngọc long lanh mà thi-sĩ Théophile Gautier đã ca tụng không? Hay nó là những cái răng « hà » của cô de la Vallière, tình nhân của Hoàng-Đế Lô-y-thập-tứ. Cô này có bộ mặt rất đẹp, song bị bộ răng xấu quá làm cô không dám cười thành thử vẻ mặt của cô lúc nào cũng buồn buồn, vua chỉ yêu lúc đầu, sau vua đâm ghét.

Hoàng-hậu Joséphine vợ đại đế Nã-phá-Luân đệ nhất cũng thế. Bà này chỉ vì bộ răng « sù » mà mất ngôi chánh-bà. Chính bà đã sáng chế ra cái « Pochette » (một thứ mùi soa bỏ túi) để lúc bà cười, bà cầm nó lên che miệng cho khỏi lộ hàm răng đen đen vàng vàng.

Trái lại hoàng-hậu Cléopâtre là một người có hàm răng đẹp nhất. Đã có người khen bộ răng ngà ngọc ấy bằng câu này : « Nếu bộ răng Cléopâtre xấu xí thì Antoine chẳng bao giờ để mất nước. »

Xét cái răng về ái-tình lịch-sử hẳn các bạn đã công nhận nhiều thành tích của nó, nay ta nên xét nó về phương diện vệ-sinh. Bác-sĩ Préterre, chuyên-môn về nha-khoa (khoa răng) mà cả hoàn cầu biết tiếng có bảo : « Muốn xem sức khỏe một người, chỉ nhìn bộ răng đủ rõ. Một bộ răng vàng, đen, xù bao giờ cũng báo hiệu một bộ tiêu hóa ốm yếu, một thứ máu xấu,

và đủ mọi chứng bệnh do máu và da dầy xình ra.

Về mặt tâm lý, bác-sĩ thêm : « Nó lại mách cho thiên hạ biết rằng chủ nó là một hạng người lười, hân, loang toàng, gập sao hay vậy, và nhất là không thanh cao chút nào và không có khiếu thẩm mỹ ».

Ngoài ra, nếu ta bị bộ răng hư hỏng, luôn luôn ta bị đau — ai đã đau răng mới biết nó đau ghê ghớm thế nào — sự ăn uống không được điều độ, ta sẽ mau già. Sửa chữa nó lại, nhờ nó đi để trông cái khác vào nó vẫn không bằng răng trời cho ta ấy là chưa nói đến những tai hại của sự nhổ răng : như làm yếu người, làm mất mất tinh thần v. v.

Răng sâu, hỏng lại còn làm cho hơi thở của ta mất hết thơm tho là khác, thành thử đầu trời có cho ta một vẻ đẹp như của de la Vallière của Joséphine ta cũng vẫn bị hắt hủi như thường.

Giữ gìn răng

Bất cứ ăn gì, đồ ăn cũng dắt vào răng. Nếu là thịt cá, để lâu nó thối ra, răng đen đi. Nếu là rau cỏ, trái cây, để lâu nó chua ra (có acide) răng sẽ bị đục từng lỗ hoặc ở bên cạnh, hoặc ở mặt răng. Chỉ trong một thời gian ngắn những cái răng ấy sẽ hỏng. Bởi vậy, mỗi khi ăn gì song ta cũng phải rửa, chải. Sĩa để đun những mảnh đồ ăn ở khe răng ra, chải để rửa sạch mặt trong mặt ngoài răng. Bao giờ cũng nên dùng nước hơi ấm ấm. Nếu quen dùng thuốc gì đánh răng thì cứ dùng thuốc ấy như Gibbs, Email v. v. Còn muốn hà tiện thì cứ lấy muối,

GIA CHÁNH

Cháo tôm cua. Ba oản

VẬT DÙNG — :

1 con cua gạch,
3 hào tôm tươi,
0\$20 mỡ gáy luộc chín,
tiêu, hành,
nước mắm,
đường,
ngô ta,
gạo trắng
muối,

CÁCH LÀM — Luộc gạo cho chín mỡ sất hột lựu, tắt cả màu mè để lại 1 chỗ. Rửa cua cho sạch trước cái vỏ ra lấy riêng gạch, để vào chén, lấy toàn gạch đỏ. Bỏ vào gạch ấy tí muối rồi tán cho tan gạch, cua luộc chín rang lấy nạc, lượm da đen bỏ hết chế nước sôi vào rồi đem vắt ráo. Tôm cắt đầu bỏ, lột sạch vỏ, (rút hai đường gân trong con tôm ra bỏ đi.)

Bỏ tôm vào chén cho chút muối để nó rửa nước cho dễ vắt ráo bỏ cua vào cối quết trước cho nhỏ đoạn bỏ tôm vào quết cho đều tay, bao giờ nhỏ biến thì bỏ đồ màu vào trộn, mỡ hột lựu vào, đồ gạch cua vào, trộn đều, Bắc nước sôi cho vừa chừng, lấy đũa ém từng miếng tôm (đã quết) tròn tròn bằng trái nhón thả vào nước sôi ấy, khi tôm chín thì thả gạo đã luộc vào, nêm nước mắm ngon, mức từng chén bỏ ngò lên trên. Khi ăn vắt vào tí chanh.

HÉLENE NGÀ

thứ muối nhỏ như cát mà đánh răng vừa trắng vừa bền vì trong muối có chất sát trùng. Nhớ buổi tối trước khi đi ngủ cũng phải đánh răng. Đánh rồi nên súc miệng bằng thứ nước này :

Eau distillée	1 litre
Borax	3 gr
Glycérine pure	9 gr
Răng các bạn sẽ trắng, đẹp.	

CÔ THÚY

KỲ SAU: Lợi và Hơi thở.

LÒNG HAM LỢI

(Tiếp theo trang 2)

cơ thì pháp-luật các bà ấy cũng không sợ ! »

Câu ấy thực đúng vô cùng.

Vấn hay muốn làm giàu thì phải gan góc, phải liều lĩnh, song chắc rằng các bà ấy ai cũng có gia đình, có chồng, con, nếu sự gan góc liều lĩnh của các bà một mai dẫn các bà đến sự 'ôi, tù thì rồi gia đình của các bà ấy ra sao ?

Tôi không bao giờ quên được cảnh tượng trong một phiên tòa Đại hình kia, một bà có bảy con con tội mua bán những thứ hàng quốc cấm. Trang-sư cãi cho bà đã chổ vào bảy đứa bé lúc đó cũng có mặt ở tòa để mong tòa lượng thứ cho bà. Song Pháp-luật là pháp-luật, quan Tòa dù thương bảy đứa trẻ cũng tuyên phạt bà bảy năm tù. Bảy năm, lũ con thơ không có mẹ, bảy năm người chồng phải chịu cảnh góa sống nuôi con !

Lãi nghìn lãi vạn gì cho bù lại nông nổi gia đình ly tán đó ! Chắc bà ngồi trong khám đường phải hối hận ăn năn cho cái lòng ham lợi của mình.

Và chắc cả người chồng cũng không khỏi bối hận. Chính nhiều ông đã dong tưng cho vợ buôn bán phi pháp không kể gì sự an toàn riêng cho thân người vợ. Những người chồng đó, lẽ ra, trước pháp luật, cũng phải nên chịu trách nhiệm việc buôn bán của vợ mới phải !

Đối với pháp luật sự buôn bán tham lam trục lợi quá đáng của các bà mang hại riêng cho các bà như thế, đối với thiên lý, nó là một lối làm giàu bất nghĩa, bất nhân. Nói thế chắc các bà sẽ cho là nói đạo đức gàn. Nhưng tôi vẫn thấy các bà đi lễ Giới lễ Phật đó. Lễ Giới lễ Phật tức là tin có thiên-lý. Vậy thiên lý không dung tha những sự buôn một bán mười bán

trăm, bắt chẹt người mua để trục lợi.

Lòng tham nên có độ, đã có của ăn, của để rồi, những lợi nhỏ đừng nên vor vét quá khiến cuộc sinh hoạt của mọi người phải khó khăn vất vả. Tôi biết có bà giàu lớn nhưng vẫn tham lam từng cái lợi nhỏ. Cửa hàng đáng mười vạn, phải bán một bao riềm theo giá nhà nước định vẫn tiếc đứt ruột. Có bà còn tích trữ được sữa, một người mẹ nghèo, con ốm đến vạn nài mua lại, nhất định không bớt cho đồng xu nhỏ.

Những lối làm giàu đó, Thiên-Lý không tha mà con người có lương tâm cũng phải lấy làm bỉ ổi...

DUYÊN-HÀ

...CÁC NỮ - SĨ

(Tiếp theo)

Đàn-bà quý tính xấu của họ hơn cả các đồ trang-sức quý giá.

Mme DU DEFFAND

Đàn bà đẹp muốn được người nâng-niu; đàn-bà xấu muốn được người trọng-đãi; bà già muốn người ta tôn kính; nữ-sĩ muốn người ta ca-tụng; nhưng mà tất cả đều muốn được nghe lời nịnh-hót, tán dương. Mme DU CHÂTELET

Khi một người đàn bà đã dụng công làm cho trái tim một người đàn bà khác bị đau đớn thì vết thương ấy không bao giờ hàn gắn được. Mme DE SÉVIGNÉ

Đàn bà là một sinh vật trên đời khó định nghĩa nhất. Thử tìm hết các dân tộc trên hoàn cầu này xem có gặp được hai người đàn bà nào cùng một quan niệm về đàn bà như nhau không ?

De Lambert CÔNG
TUỐC PHU NHÂN

Họp đàn ông lại họ sẽ ngồi nghe nhau.

Họp đàn bà lại họ sẽ dò xét nhau

Mme DE MAINTENON

Muốn một ý kiến được ưu thắng ư ? Nên nói cho đàn bà biết. Họ sẽ theo ngay vì họ dốt, họ sẽ truyền bá đi thật nhanh vì họ nhẹ

dạ, họ sẽ bênh vực mãi mãi vì họ bướng bỉnh. Mme NECKER

Trước khi chết lòng người đàn bà đã chết bao lần rồi !

Melle DE LESPINASSE

Cuộc đàm thoại của đàn bà, đó chỉ là một sự ganh nhau kể những câu chuyện đã nhai đi nhai lại nhiều lần. Mme DU DEFFAND

Đàn bà ví như cây đàn mà chỉ kẻ nào biết gảy mới được rõ tâm-sự thôi. Mme de POMPADOUR

Đàn-bà tâm thường thì nhắm mắt theo thời trang, đàn bà hóm minh thì thêm thắt vào một cách thái-quá, nhưng đàn-bà phong-nhã thì khéo lựa cho hợp với thời trang. Mme du Châtelet

Gây dựng cơ đồ là ở tay đàn-bà mà làm tan hoang cửa nhà cũng ở tay đàn bà. Mme de Maintenon

Người ta nói đến cái đức-hạnh to tát, chói lọi nhưng không ai chú ý đến cái thế giới đầy những sự hi-sinh tối tăm mà biết bao đàn-bà phải chịu đựng không một danh vọng nào nâng đỡ.

Mme de Maintenon

Đàn bà có mãnh lực nhất khi nào họ dùng đến sự yếu đuối của họ làm khí giới.

Mme du DEFFAND

Người đàn bà phải can đảm vô cùng tại mới bao giờ cũng ăn vận xuềnh xoàng được vì luôn luôn phải chiến đấu với mọi sự cảm-dỗ mãnh liệt; Nói về cách phục sức tại người đàn bà nào biết chế ngự được lòng mình, thật đã có một tư cách cao thượng.

Mme de GIRARDIN

Thầy thuốc gán người bệnh-tưởng có thể lợi nào thì kể nịnh hót gán đàn bà cũng có lợi thế. Một đảng bệnh nhân trả công chữa những bệnh mà họ không có, một đảng bọn đom đóm trả tiền công tán dương những đức tính mà đáng lẽ họ phải có.

Mme de SEVIGNÉ

Con đom đóm là hình ảnh của phụ-nữ. Nó còn sống trong bóng tối thì người ta còn nhận ánh-sáng của nó, nhưng đến lúc nó muốn vượt ra ánh sáng thì người ta chỉ trông thấy cái xấu xa của nó thôi.

Mme NECKER

LAN TÚ LÊ DOÃN VY

TRẢ LỜI D E P

Bà Tuyết-Mai (Saigon). — Sau khi có chồng mất đến 10 kilos, như thế cỡ nhiên ngực lép đi. Bà đã sanh lần nào chưa? Bà đã đi chiếu điện chưa? Phải xem phổi và tất cả các bộ phận trong người coi có hư hỏng bộ phận nào không. Thuốc xoa vú chúng tôi vẫn mua dùm các bạn đọc chỉ có hiệu quả với những người khỏe mạnh, vú nhỏ do glandes mammaires không nảy nở, còn bà tôi khuyên bà không nên dùng thuốc ấy và phải dùng thuốc bổ, và thuốc bệnh do đơn của bác sĩ kê.

Cô Kim-Nga (Hanoi). — 1) Sao lại dùng thừng, dùng miếng gỗ giải gác hai đầu lên hai cánh cửa mở có phải tiện không? Cần thận kéo ngã. Vui lòng mua dùm cô pommade trikogène và thuốc tàn nhang trứng cá. 3) Cao 1m47 nặng 48 cân, mập quá. Cô còn ít tuổi chắc sẽ cao nữa. Ăn ít thịt nhiều rau. Tập đi xe đạp, tập bơi. Paraffine bây giờ đắt lắm, chưa nên tắm gội. 4) Phở Wiélé là phở thể-dục ở gần nhà Diêm.

Cô Cẩm (Haiphong). — Cao 1m47 nặng 35 cân, giá thêm được 2, 3 cân nữa thì vừa, 2) Da sạm, quầng mắt thâm là triệu chứng của bệnh thiếu máu nên uống nước thịt bò ép (nên mua thịt bò non tươi) 3) Di cô như thế là vừa.

Cô Rosaline (Camau). — Cao 1m62, nặng 52, 53 cân thì vừa. Cao 1m56, nặng 46 cân là vừa. Lưng hơi cong cong muốn cho thẳng nên tập barre fixe. Những câu hỏi khác coi ở mục chuyện riêng.

Bà Nguyễn văn Tâm (Saigon). — 1) Nên dùng lait d'amande douce, giá 10\$00. 2) Dùng huile d'amande thay cho crèm d'aman-

de để bôi chân tay cũng rất tốt vì crèm d'amande cũng chế bằng huile d'amande. 3) Rửa mặt bằng eau oxygénée (pha với nước) tốt, không hại da, lúc rửa nhớ chà lông mày ra. Vui lòng mua dùm bà lait d'amande douce.

Ô. Đỗ khắc Mẫn (Ninh bình). — Vai xuôi đẹp, vai long đinh mới xấu. Nên tập bơi theo lối crawl.

Cô Phạm thị Vân (Saigon). — Crème JANETTE, dépilatoire FAROZ, cùng crèm VIRGINA để xoa ngực, hiện không đâu còn cả. Muốn thay thì dùng những thứ này: Crème Tsar; 10\$00, để đánh mặt rất ăn phấn. Dépilatoire không có thứ thay. Thuốc xoa ngực giá 13p.

Cô Ngân (Thanh hóa). — Mũi bóng không ăn phấn nên rửa bằng tranh, tôi xoa lait de concombre giá 6\$50, crèm Tsar 10\$00. Lait d'amande và lait de concombre có hai công dụng khác nhau. Lait d'amande giá 10\$00. Vui lòng mua dùm cô.

Cô Trần tài Lợi (Hanoi). — 1) Cô không tập thể thao thì không có cách nào làm cho lưng

Xem trang sau

Nhắn chị em

Nhắn chị em tôi kỳ ở cũ?
Muốn tốt tươi nên giữ

màu da!

Hoa-Kỳ Rượu Chồi nên
soa?

Dung nhan sẽ thấy nở
nà hơn xưa!

Vừa giãn huyết lại vừa
giãn cốt!

Vẻ đoan trang đẹp tốt dễ
trông!

Ngày xuân càng đượm
sắc hồng!

Càng tăng màu thắm,
càng nồng tẩm yêu!

VŨ-THỊ NGUYỆT-NGA

Thu' Tin

Ông CHÂU-MỸ. — Thơ không đăng được vì thất niêm.

Bà BÁT (Sơn-tây). — Đã gửi báo cho bà chắc lại thất lạc mất rồi. Vui lòng mua dùm bà. Bà gửi cho 5\$00

Bà HIẾN. — (Thanh-hóa). — Phải chịu môn bài.

Cô THANH (Hanoi). — Cho biết địa chỉ, vui lòng tặng cô báo và cho cô mượn sách.

Ô. ĐƯỜNG (Hải-phong). — 1) Nghề nào mà tinh là có thể có một tương lai rực rỡ cứ gì nghề kiến-trúc 2) Hạn học 5 năm, lúc thi vào phải có bằng thành chung hoặc bằng B.E. hay bằng gì tương đương cũng được. 3) Muốn được học bổng phải xin. 4) Thuộc ban Đại học song ở khu gần ga.

Bà NGUYỄN Khuê. — Cảm ơn bà không đăng được. Vấn đề đa tuệ người ta nói tới nhiều rồi, và động chạm tới vấn đề do tức là động chạm tới vấn đề sinh lý (physiologie) một vấn đề chúng tôi muốn tranh luận sức để khỏi di hại đến những bạn đọc còn đang ở thời kỳ con gái. Bà chớ nên thất vọng, viết các vấn đề khác vui lòng đăng.

Cô NGUYỄN THỊ CƯỜNG (Việt-tri). — hạn báo của cô kể từ 7-8-42 au 7-2-43 chớ không phải 7-1-43.

Ông TRẦN-THIỆN (Gia-dịnh). — đúng hạn ông kể từ 12-6-42, ông đề thông thả cũng được.

Cô NGUYỄN THỊ THU (Phúc-yên). — hạn báo của cô đến 17-12-42 hết vì cô gửi có 2\$50 thôi.

(Xem trang sau)

Giới thiệu sách

Chúng tôi nhận được cuốn:

BẠN GÁI

Ngày Xưa và Ngày Nay
của HUỖNH-TÔN

do VIỆT-NAM THU-XÃ
— 16 bis rue des Cuis gửi tặng.
xin cảm ơn nhà xuất bản và vui lòng giới thiệu cùng bạn đọc.

T B Đ B

Chuyện riêng

(Tiếp theo)

nữa. Tuy không nhiều, nhưng khéo làm ăn, bà cũng có thể nuôi nấng con người ta tử tế được. Bà có một dịp để làm người đàn bà đức-hạnh hiếm có đấy. Tôi ao ước mong bà sẽ đứng vậy; giết cái tình đi, quên cái tuổi thanh xuân đi, mang cái lòng hiền từ làm mẹ cả mấy đứa bé, gây dựng cho chúng nó. Sau này chúng nó nên người bà sẽ được một cái phần thưởng tinh thần vô cùng quý giá, bà sẽ được cả Trời lẫn Người ca tụng và dưới tuổi vàng chồng bà, vợ cả bà cũng cảm tạ bà.

Nếu bà còn nặng tình duyên, bà còn muốn hưởng ích kỷ cái thời 'hanh xuân của bà, bước đi bước nữa thì bà nên gửi các con chồng vào ăn ở trong các trường, chỗ gia sản của bố chúng nó để lại bà đừng nên tơ hào, nên trông nom sinh lợi mà nuôi lũ con chồng để khỏi mang tội với lương tâm.

HỎI. — Vì hôn phu tôi du học đã 6 năm nay và bây giờ vì đường xá cách trở không thông được tin tức và cũng không biết bao giờ mới về. Tôi đã gần 30. Cha mẹ tôi sợ đợi chờ nữa có hại cho đời tôi nên không hỏi tôi, tự ý

sang nhà trai xin hỏi hôn, bên nhà trai cũng vui lòng. Riêng tôi rất đau đớn, tôi không muốn phụ lời ước cũ, nên bao nhiêu đám hỏi tôi đều từ chối, quyết không lấy được người cũ, thì tôi đành chịu chết già. Cái ý định của tôi có đúng không hay là cổ chấp? Tôi đã nghĩ ý ấy cho bên nhà trai biết thế.

VI-PHÚC

TRẢ LỜI. — Đáng khen lắm. Có làm cho tôi nhớ lại những chuyện liết phụ liệt nữ xưa kia. Nhưng cô cũng nên dò hỏi lòng mình cho chắc chắn đã, kéo rồi một ngày kia lại ân hận, lại tự mình thấy là mình cổ chấp.

ÔNG Đ. V. LONG — NAM ĐỊNH. — Ông có một bà vợ hiếm có lắm đấy. Mong rằng đừng bao giờ ông vui duyên mới nhạt tình xưa, lúc nào ông cũng nói đến vợ ông một cách biết ơn và chân thành như ông đã viết trong thư.

EM LONG-HÀ — Em nên giao-du với mười người bạn gái, nên năng đi phố mua bán, rồi em sẽ dạn dĩ, hoạt bát ra. Còn việc của việc nhà em siêng năng từ bây giờ em sẽ không lo về nhà người ta không biết làm ăn.

CÔ ROSALINE — Cô nên nài nỉ riết với cha, may ra cuộc nhân duyên sẽ thành, Thế bởi? Chuyện đó hơi trẻ con.

THU-LINH

Trả lời đẹp

(Tiếp theo)

ngay và bụng thon cả. 2.) Cô nên bận áo màu sẫm, màu hoa cà lợt, màu vàng lợt. 3.) Da thể nên dùng lait d'amande douce.

Cô Lê-thủy (Hanoi.) — Vui lòng mua dùm cô lait de concombre và eau sublimé. Cô gửi 10\$00. Còn thuốc sắc cho tóc giải và đen đất lắm. Thuốc đó chế bằng pilocarpine, những 3p50 một gramme kia. Dùng lá sả mà gội đầu vậy, rồi bôi bằng dầu dừa pha với eau de cologne cũng tốt. Bao giờ giá pilocarpine hạ, hãy dùng nó sức tóc.

Bà Quảng (Phủ-Quỳ). — Không nhận được thư trước.

1.) Kẻ lông mày thẳng, cao, lấy bút chì bôi thêm vào đuôi mắt. Tóc để rủ xuống chán, má hồng đánh ở giữa má. 2.) Bây giờ làm gì còn mỹ phẩm Lokalon và Coty. Vui lòng mua dùm bà crème 1sar giá 10\$00 và phấn màu ocre rosée 3\$90. Chúng tôi không biết báo nào có mục tìm bạn cả.

Cô Hiền (Haiphong). — Lait de concombre 6\$50. Một năm báo 6p.00. Cô mua ngân phiếu (mandat) gửi lên tòa báo đề:

Directrice Đàn-Bà

76 — Wiélé Hanoi — 76

Cô Đoàn-Thái (Haiphong). — Cứ thử dùng xem sao. Cô gửi 13p.00 nếu không có kết quả hãy đi bác-sỹ.

THƯ TIN

(Tiếp theo)

Đã nhận được mandat của quý vị kê dưới đây vậy xin cảm tạ.

Ông Trần quang Tuyết, và ông Nam Tân (Haiphong) ông Hoàng văn Huệ (Vientiane) bà Lương Hữu Du (Vinh) cô Trương Bích Hòa (Bắc giang) ông Hoàng kim Đính (Nha trang) Librairie Văn-Thanh (Tourane) cô Đỗ thị Vinh (Phủ lý) cô Vũ như Phong-châu (Tông) bà Trần Ngọc Thiện (Bến-Thủy) cô Đỗ Khanh (Ninh Bình) ông Trần đăng Khanh (Nam định) bà Lâm quang Viên (Travinh) bà Nguyễn xuân Vương (Haiphong) Cô Trần như Tuyết (Rạch giá) cô An-phúc (Quảng yên) cô Hélène Ngà (Huế) cô Cao tị Sang (Tuy Hòa) ông Trịnh văn Hào (Saigon) Maison Đồng Lợi (Quảng yên) ông Mai Linh (Haiphong) cô Madeleine Bê (Long xuyên)

BÀ NGUYỄN-THỊ-THẢO BARIA.

— Cuốn sách đó chưa xuất bản.

CÔ THÚY-LIÊN HANOI. — Những sách dạy về gia-chánh chưa có cuốn nào hoàn toàn. Hãy đợi cuốn gia-chánh của bà Vân-Đài sắp xuất bản.

ÔNG TRẦN-THIỆN GIA ĐỊNH. — Có nhận được những bài thơ ấy.

ÔNG LƯƠNG-VIÊN — SƠN LA. — Cũng không đủ lễ để xin ly-dị. Chúng tôi khuyên ông nên thuận hòa là hơn.

CÔ HÉLÈNE NGÀ — HUẾ. — Cô cho biết lại địa chỉ của cô, mới gửi báo được.

CÔ MADELEINE BÊ — LONG-XUYỀN. — Hạn báo của cô đến 21-2-43 mới hết.

TRẢ LỜI THUỐC

Ô. NGUYỄN VĂN LỘC. HANOI. — Ông bà hãy đến bác-sĩ Hỷ ở đường Richaud mà thử máu.

Trả lời pháp-luật

ÔNG S. X. Z. — Người vợ cả được chồng cấp dưỡng hết đời và nếu chồng ăn ở tệ, có quyền thưa tại tòa án xin chia của vì đó là của chung.

Xưa nay bị nhiều, vì :

Ăn no vội tắm ngõ thường!!!
Cơm no vội đã lên giường ngủ ngay!
Dục tình đương lúc no xay!!!
Phòng tích bệnh ấy xưa nay bị nhiều
Chỉ uống một liều,
Thấy giẽ chịu ngay.

Bao to 12grs. Op.55 — Bao bé 6 grs. Op.30

KHẮP ĐÔNG-DƯƠNG

Ra đời trước nhất ở Đông-Dương, phương thuốc ho lao
là phương thuốc gia truyền cụ Trịnh Hải-Long (nội tổ ông đốc-
học Hào). Có hai thứ : 6\$00 và 4\$50.

AI CŨNG BIẾT...

Sự công hiệu của Nước Cốt Sâm Cao-ly (con sâm chưa lấy
nước cốt). Đại tài bổ dưỡng người già yếu, thanh niên Nam Nữ
gầy ốm, bạc nhược. Ve lớn 6\$00 Nhỏ 4\$90. Xa mua gửi mandat
ông :

TRINH VĂN Hào

110, Rue des Vassoigne — Tân-dinh — Saigon

ĐỦ CẢ CÁC MẶT HÀNG TỜ LỰA

Hàng vận chơn và các thứ hoa mới lạ rất nền, tussor (dứt) rất
đẹp. Xưởng nhà dệt bán thẳng cho người mua buôn lẻ nên
giá rất hạ. Các bà lịch sự muốn dùng hoặc muốn xem hàng để
biết công - nghệ dệt ở Hà-dông đã tiến bộ đến bậc nào

XIN MỜI TỚI XƯỞNG DỆT **NGỌC - DUNG**
SỐ 32, NÉGRIER — HADONG (Trước chỗ xe điện đồ)

Chủ nhân rất ân-hạnh tiếp rước các quý-khách muốn mua
hay xem hàng — Có nhận hàng gửi đi các nơi.

THUỐC NHẬT

MỆNH

CHI MÀU

Chữa bệnh đàn bà

Thuốc « Mệnh chi màu »
của Nhật, dù người khiếp
sợ sự uống thuốc đến đâu,
dùng cũng được hài lòng.
Thuốc chuyên chữa những
bệnh ở đàn bà :

« Kinh hành không đúng
ngày, lúc hành kinh đau
bụng, kinh bế, các chứng
hư lạnh, thiếu huyết, băng
lậu, rức đầu, chóng mặt.
Các bệnh ở tử cung như
sích-bạch-đái-hạ, màng tử-
cung nóng, hoặc trong tử
cung nóng rắn và xung đau
Các bệnh không thai dục,
tiểu sản, sinh sản khó, tha)
tiền sản hậu, gầy yếu, vàng
da, điều là thuốc chuyên
môn.

Đàn bà ho lao, hoặc ho
sản hậu điều có thuốc
Nhật riêng để dùng.

HỎI MUA TẠI :

Phòng thuốc

Chữa Phổi

15 HÀNG BÈ (RADEAUX)
HANOI TÉL. 1630

Ở xa mua lĩnh hóa giao ngân.

✱ Cần nhiều Đại lý ✱

BAO THANH - NGHI

(Do một nhóm thanh-niên trí thức chủ trương gồm có các
văn-gia luật-gia, giáo-sư, bác-sĩ, dược-sĩ, họa-sĩ, nhạc-sĩ

TRONG SỐ 1er AOUT CÓ NHỮNG BÀI :

Nghệ thuật phê-bình
Cuộc cải cách giáo dục ở Pháp
Điện pháp nước Thụy-sĩ
Từ ánh sáng đến kiến trúc vật chất.

Dinh gia-trình
Vũ-dinh Hòe
Phạm trình Cán
Nguyễn nhũ Kontoum

Lia quê hương (Maurice Barrès và André Gide)

Các tổ chức vệ sinh tại Ấn-độ
Những nguyên nhân sự tăng giá hóa vật ở

Đông dương
Lược khảo tiểu thuyết Tàu
Đứa con (truyện dài)
Độc sách mới
Ai cập kênh Suez và eo biển Daidanlles

Đỗ đức Dụ
Trần văn Giáp
Đỗ đức Thu
Lê huy Vân

V. H.

Thẻ lệ trước bạ của những văn tự người Nam
Phạm gia K

ĐÃ IN XONG

MẸ CON

Tiểu thuyết của
LƯU - TRỌNG - LƯ
Giá : 0\$60

CHỢ' CHIEU

Thơ
của **TRÚC - KHÊ**
Khổ rộng — Giá 1\$00
Sách in mỹ thuật

ĐƯƠNG IN

GIAO-DỤC NHI-ĐỒNG

của bà **ĐẠM PHƯƠNG**

Một cuốn sách nuôi dạy con hoàn-toàn nhất từ xưa tới nay

NHÀ XUẤT-BẢN LÊ-CƯỜNG

75 Rue des Paniers — HANOI

PHẦY BỤI TRẦN

Xét thấy nhà nào để gương soi mờ ám cửa kính, tủ kính lem nhem luốc nhuốc, ấy là cái biểu hiệu cảnh thức sắp sửa xảy ra những cuộc bụi trần như chơi bời, biếng nhác, nghèo khó, hàng họ ế ẩm hoặc nội trợ chán nản, vậy nên tránh trước và dùng ngay : **BLANC d'ANNAM** là thứ thuốc bột để lau chùi và đánh gương tủ kính cửa kính, cốc đĩa thủy tinh rất trong sáng sạch sẽ, tiện lợi mà lại hạ tiền. Thứ thuốc bột này có thể đánh được cả mũ lầu giầy phơi được nắng già sẽ trắng như tuyết và có hai cái đặc điểm : Khi cầm mũ đội lên đầu không giầy ra tay vì không có bụi phui phui như các thứ phấn khác ; khi muốn đánh lại mà nhớ ra hết bột, tạm lấy nước rửa sạch bụi đi, mang phơi ra sẽ trắng như mới. Thật là nhất cử tam tứ tiện. Có bán tại các đại lý **RƯỢU CHÔI HOA KỲ** và **PHÔNG TÍCH CON CHIM** mỗi phong nặng 100grammes giá 0p10 Cần đại lý các tỉnh, hỏi An-Hà

13 — Rue du Cuivre — Hano

MOT GU'ONG BIẾT YÊU GIA-ĐÌNH

Nếu ngài biết yêu gia đình của ngài
Thì bao giờ ngài cũng nên có sẵn :

1.) THUỐC PHÒNG TÍCH	} HIỆU
2.) THUỐC LY	
	CHIM

Vu - Đình - Tân

178, LẠCH-TRAY HAIPHONG (Tổng phát hành)

MUỐN CÓ

Nhà lầu, ô-tô

Nên mua

XÒ XỒ

ĐÔNG - DƯƠNG

1\$00 MỘT SỐ

Không nên bỏ tiền và đem da mặt của mình để thí nghiệm những hiệu phấn lạ

QUÍ BÀ, QUÍ CÔ CHỈ NÊN DÒI

PHẤN MURAT hay là phấn **SUPER-MURAT**

Hai thứ phấn có tiếng và đã được lòng tất cả phong-lưu phụ-nữ

Có bán ở các cửa hàng lớn

Phấn MURAT giá 1\$50

Phấn SUPER-MURAT giá 2\$50

Tổng-phát-hành Bắc-Kỳ, Ai-Lao Etablissements **VẠN-HÓA** 8 Rue des Cantonnais Hanoi